

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการดำรงชีวิตของคนเราในสังคมมีความซับซ้อนมาก ทุกคนต้องดิ้นรนเพื่อความอยู่รอด การทำงานและการประกอบอาชีพจึงมีความจำเป็นสำหรับทุกคน เพราะงานและอาชีพจะเป็นตัวกำหนดความอยู่รอดและคุณภาพของการดำรงชีวิต แต่การได้มาซึ่งงานและอาชีพในปัจจุบันมิใช่ของง่าย โดยเฉพาะอาชีพที่มีเกียรติ รายได้ดี และเป็นที่ยอมรับของสังคม ดังนั้นการจัดการศึกษาเพื่อการมีอาชีพและการมีงานทำจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญ เพราะการศึกษาที่ดีจะต้องมีการปูพื้นฐานเรื่องอาชีพและการมีงานทำให้กับเด็กและเยาวชน เพื่อให้ทุกคนมีความรู้ความสามารถและทักษะพื้นฐานในการประกอบอาชีพ และสามารถนำประสบการณ์เหล่านั้นไปประกอบอาชีพเพื่อหารายได้ให้เพียงพอที่จะดำรงชีวิตของตนเอง ครอบครัว และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (ทวีป อภิสิทธิ์ 2528 : 17-19)

การศึกษาระดับประถมศึกษา เป็นการศึกษาในระดับหนึ่งที่มีผู้เรียนมีความรู้ความสามารถขั้นพื้นฐาน ให้คงสภาพอ่านออกเขียนได้ และคิดคำนวณได้ เพื่อจะได้ประกอบอาชีพตามควรแก่วัยและความสามารถ และดำรงตนเป็นพลเมืองดีในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ซึ่งหลักการของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในข้อ 2 ระบุไว้ว่า "เป็นการศึกษาที่มีผู้เรียนนำไปประกอบอาชีพที่ได้จากการเรียนไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต" (กระทรวงศึกษาธิการ 2525 : ๕) และ การศึกษาระดับประถมศึกษายังเป็นการศึกษาเพื่อพัฒนา ที่มีผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น อย่างมีเหตุผลและถูกต้อง สามารถตัดสินใจด้วยตนเอง รู้จักช่วยเหลือตนเอง และสังคมได้ เมื่อสำเร็จการศึกษาคตามหลักสูตรประถมศึกษาไปแล้ว ควรเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีทักษะในการดำรงชีวิต เป็นคนที่มีคุณธรรม สามารถประกอบอาชีพและดำรงตนอยู่ได้อย่างเป็นสุข (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2530 : 30)

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ได้จัดมวลประสบการณ์ให้เด็กเกิดการเรียนรู้ไว้ 5 กลุ่ม คือ กลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ และกลุ่มประสบการณ์พิเศษ กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพเป็นกลุ่มที่ของการให้เด็กได้มีโอกาสฝึกฝนความขยัน ความอดทน หนักเอาเบาสู้ มีความเพียรพยายาม มีทักษะพื้นฐานในการทำงาน และให้เด็กเรียนเพื่อรู้ (Learning to know) และเรียนเพื่อมีชีวิตอยู่ (Living to be) (สุนทร อมรวิวัฒน์ 2529 : 18-19) ซึ่งสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 ข้อ 36 ที่กำหนดไว้ว่า "การศึกษาวชิรศึกษาในระดับประถมศึกษา มุ่งฝึกให้เด็กเกิดมีนิสัยรักการทำงาน สามารถนำความรู้จากบทเรียนและการทำงานในโรงเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้" (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2520 : 17)

กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ เป็นกลุ่มประสบการณ์ที่ประกอบด้วย งานบ้าน งานเกษตร งานประดิษฐ์และงานช่าง เป็นกลุ่มประสบการณ์ที่มุ่งสร้างเสริมให้เด็กมีความรู้ความสามารถ ค่านิยม และนิสัยรักการทำงานและเป็นพื้นฐานแก่เด็กเรียนในการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งให้มีความขยัน อดทน ประหยัด ซื่อสัตย์ พึ่งตนเอง มีวินัยและมุ่งทำงานให้โดยลสำเร็จตามจุดประสงค์ แสวงหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ รู้จักและปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ สามารถนำความรู้จากประสบการณ์ จากกระบวนการเรียนการสอนตามหลักสูตร ไปใช้เป็นพื้นฐานในการทำงานและประกอบอาชีพตามควรแก่วัยและความสามารถได้ (กระทรวงศึกษาธิการ 2525 : 297) ซึ่งสอดคล้องกับ ช่าง บัณฑิต (2521 : 5-8) ที่กล่าวถึงการศึกษา ค่านิยมการทำงานและพื้นฐานอาชีพว่า เป็นการศึกษาที่เตรียมเด็กให้พร้อมที่จะประกอบอาชีพ ทั้งที่เป็นอาชีพอิสระหรืออาชีพรับจ้าง ทั้งในส่วนที่ต้องให้ความรู้พื้นฐานและทักษะอย่างง่าย ๆ ตามความต้องการและความสามารถของเด็ก ให้เน้นหนักไปในด้านพื้นฐาน สร้างความสนใจและความสำนึกในความสำคัญของงานอาชีพ (career awareness) รวมทั้งการสร้างทัศนคติที่ดีต่องานอาชีพ หลังเรียนจบประโยคประถมศึกษาแล้วต้องส่งเสริมให้เด็กได้มีโอกาสทำงานทดสอบความสนใจและความถนัด ฝึกทักษะของตนเกี่ยวกับอาชีพต่างๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่นต่างๆ ซึ่งแต่ละท้องถิ่น แต่ละโรงเรียนย่อมจัดการงานและอาชีพแตกต่างกันออกไป

ชม ภูมิภาค (2526 : 48) กล่าวว่า การศึกษาเพื่องานอาชีพเป็นการศึกษาที่จับในตัวเองเป็นขั้น ผู้ที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หากไม่เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาชั้นต้นสามารถประกอบอาชีพได้ในเบื้องต้น สามารถประกอบอาชีพได้ตามความเหมาะสมกับท้องถิ่น สามารถประกอบอาชีพอิสระได้หรือจะทำงานรับจ้างก็ทำได้ยกย่องดี เช่น จะรับจ้างทำงานในร้าน สำหรับผู้ที่เป็นอย่างนี้ควรมีความรู้ในเรื่องการจัดบ้านเรือน ซักผ้า ทำครัว เป็นต้น ซึ่งถ้าการศึกษาของประเทศเป็นการศึกษาเพื่องานอาชีพย่อมหมายความว่าผลเมืองที่สำเร็จการศึกษาทุกระดับจะเป็นคนที่มีความขยันขันแข็ง มีความคิดริเริ่ม มีทักษะในการประกอบอาชีพอิสระได้ ปัญหาการว่างงานก็จะน้อย เพราะทุกคนจะมีความคิดริเริ่มทำงานอาชีพอิสระได้เมื่อไม่มีงานรับจ้าง โดยจะทำตามลำพังคนเดียวหรือรวมกลุ่มกันก็ได้

เนื่องจากกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพเป็นกลุ่มประสบการณ์ที่ช่วยการเตรียมพื้นฐานในค่านิยมให้แก่ผู้เรียน จึงจัดให้ทุกคนต้องเรียนต่อเนื่องกันตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 รายละเอียดของเนื้อหาขยายแตกต่างกันโดยจัดให้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียนตามระดับชั้น เพื่อให้ออกคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษาและตอบสนองเจตนารมณ์ของหลักสูตร ทั้งนี้การจัดการศึกษาจึงจำเป็นต้องจัดให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นและตรงกับความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ แต่จากการวิจัยของ ภิมย ศรีเพชร (2527 : บทคัดย่อ) เรื่อง "การเปรียบเทียบความต้องการและการปฏิบัติจริงในการฝึกปฏิบัติค่านิยมการทำงานและพื้นฐานอาชีพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หก ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี" พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความต้องการในการปฏิบัติสูงกว่าการได้ปฏิบัติจริง นักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่ไม่ได้ศึกษาต่อ ต้องออกไปทำงานโดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในต่างจังหวัด จึงน่าที่จะทำการศึกษาถึงการนำประสบการณ์จากการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพไปใช้หรือไม่เพียงใดหลังจากจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้ว เพราะจะทำให้ทราบถึงสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตรกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ว่าเป็นไปตามจุดประสงค์หรือไม่อย่างไร

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร บทความ แนวคิดของนักการศึกษา และงานวิจัยต่างๆ เห็นว่าหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด มุ่งไปที่การพัฒนาคนมากกว่าการพัฒนาวัตถุ เพื่อให้ประชาชนในชนบทรู้จักคิด รู้จักทำ และเขามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นและพึ่งตนเองได้ จึง

สามารถกล่าวได้ว่า หลักสูตรประถมศึกษาเป็นหลักสูตรฉบับเดียวที่รัฐบาลจัดให้ชาวชนบทได้เล่าเรียนโดยเสมอภาคกัน (วิเวก ปางพูนพิงศ์ 2528 : 3-6) จังหวัดนครราชสีมา เป็นจังหวัดที่มีพื้นที่กว้างใหญ่ แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 20 อำเภอ 3 กิ่งอำเภอ แต่ละอำเภอมีสถาปัตยกรรมพิเศษ สภาพความเป็นอยู่ การประกอบอาชีพ แตกต่างกัน ประชาชนร้อยละ 85 อยู่ในชนบท และมีประชากรในระบบโรงเรียนประมาณร้อยละ 19.45 นอกโรงเรียนประมาณร้อยละ 80.55 ซึ่งจากจำนวนร้อยละ 80.55 นี้ ส่วนใหญ่จบชั้นประถมศึกษาแล้วไม่ได้ศึกษาต่อ ต้องออกไปทำงานเพื่อหารายได้มาจุนเจือครอบครัว (ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดนครราชสีมา 2527 : 3) กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพเป็นกลุ่มวิชาที่เน้นทักษะเบื้องต้นเกี่ยวกับการทำงานเล็กๆ น้อยๆ และเป็นการนำไปสู่การทำงานที่ยากขึ้นไปเป็นลำดับ จนสามารถบรรลุถึงงานอาชีพในท้องถิ่นของตน อันเป็นการช่วยแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันของผู้เรียนแต่ละคน ตลอดจนครอบครัวให้ดีขึ้น ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเป็นกลุ่มวิชาหนึ่งที่สามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาและความต้องการของท้องถิ่นได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาออกไปแล้วว่าสามารถนำประสบการณ์จากการเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพไปใช้ในชีวิตประจำวันได้หรือไม่เพียงใด เพื่อจะได้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการศึกษาให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นอยู่และสภาพที่แท้จริงของท้องถิ่นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการนำประสบการณ์จากการเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพไปใช้ในชีวิตประจำวันของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา ปีการศึกษา 2526 และ 2527 ที่ไม่ศึกษาต่อ จังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อเปรียบเทียบการนำประสบการณ์จากการเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพไปใช้ในชีวิตประจำวันของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา ปีการศึกษา 2526 และ 2527 ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง

สมมุติฐานของการวิจัย

การจัดการศึกษาต้องคำนึงถึงความสามารถและความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ ชรรมชาติสร้างคนเราให้เกิดมาไม่เหมือนกัน ดังนั้นการจัดการศึกษาจึงต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย โลกเราที่เจริญก้าวหน้าอยู่ทุกวันนี้ก็เพราะว่ามนุษย์มี

ความแตกต่างกัน ความสนใจความถนัดของคนที่ไม่เหมือนกัน ทำให้เกิดอาชีพต่างๆ และงานสร้างสรรค์นานาชาติ ความแตกต่างระหว่างบุคคลมีอิทธิพลต่อโลกมาก ซึ่ง ฮิวจ์ส และ ฮิวจ์ส (Hughes and Hughes อ้างถึงใน สุโท เจริญสุข 2523 : 4-5) กล่าวว่า คนเราแตกต่างกันใน 3 เรื่องใหญ่ๆ คือ

1. ก่านอารมณ์ (Temperamental Differences) เช่น พวกมีอารมณ์ห้วนไหว หรืออ่อนไหวง่าย พวกเก็บความรู้สึกเอาไว้ หรือชอบแสดงโครมครามระเบิดออกมาทันทีทันใด เป็นต้น

2. ทางสติปัญญา (Intellectual Differences) เราจะพบเห็นได้ง่ายๆ ในชั้นเรียน เด็กบางคนจะฉลาดเรียนเก่ง บางคนค่อนข้างทึบ เป็นต้น สติปัญญาของคนทำให้เกิดความเหมาะสมในอาชีพต่างๆ

3. ทางเพศ (Differences between the Sexes) เช่น ทางร่างกาย เด็กหญิงจะเป็นสาวก่อนเด็กชายเป็นหนุ่มประมาณ 2 ปี เด็กชายสามารถทางกำลังกายมากกว่าและสูงกว่าหญิง น้ำหนักตัวมากกว่าหญิง ทางด้านความละเอียดประณีต เด็กหญิงมีมากกว่าเด็กชาย หญิงจะสงบเสียมละมุนละไม ชายมักชอบรุกราน ชอบประชันรู้คิดค้นและสร้างสรรค์

จากแนวคิดเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้มองเห็นถึงความแตกต่างในเรื่องของความถนัดโดยธรรมชาติ และความสนใจในอาชีพ จากผลการวิจัยของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เรื่อง "ความพร้อมของเด็กไทยเกี่ยวกับการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1" พบว่า เพศและอายุมีผลต่อการทำ งานในแขนงงานบ้าน งานเกษตร งานประณีตและงานช่าง เช่น เด็กชายชอบเรียนงานเกษตรและผลการทำ งานก็ดีกว่าเด็กหญิง เด็กหญิงเรียนงานบ้านดีกว่าเด็กชาย ส่วนงานประณีตและงานช่างผลการเรียนไม่แตกต่างกัน (กระทรวงศึกษาธิการ 2522 : ฉ)

จากการไต่สวนแนวคิดของนักการศึกษา เอกสาร และงานวิจัย กังที่ได้อีกแล้ว ทำให้ผู้วิจัยได้แนวทางในการตั้งสมมุติฐาน ดังนี้

การนำประสบการณ์จากการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพไปใช้ในชีวิตประจำวันของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา ปีการศึกษา 2526 และ 2527 ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา ปีการศึกษา 2526 และ 2527 ที่ไม่ศึกษาต่อ และอาศัยอยู่ในเขตชนบท (นอกเขตเทศบาล และ สุขาภิบาล) ที่เป็นที่ตั้งของทว่าการอำเภอหรือกิ่งอำเภอ) ของจังหวัดนครราชสีมา เท่านั้น
2. ตัวอย่างประชากรเป็นผู้ที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2526 และ 2527 ของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 จากโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา
3. การเปรียบเทียบการนำประสบการณ์จากการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพไปใช้ในชีวิตประจำวัน ผู้วิจัยเลือกศึกษาเฉพาะตัวแปรที่เกี่ยวกับเพศ

ข้อจำกัดของการวิจัย

ผู้วิจัยไม่สามารถควบคุมการเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับเนื้อหากลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ เช่น การอ่านหนังสือ การฟังวิทยุ หรือดูโทรทัศน์ ฯลฯ ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาได้

ข้อตกลงเบื้องต้น

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยถือว่าการให้สัมภาษณ์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา ทอบตามความเป็นจริง

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ หมายถึง กลุ่มประสบการณ์ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ที่มุ่งหวังในการสร้างเจตคติ ประสบการณ์ ความรู้ และทักษะเบื้องต้นเกี่ยวกับการทำงานเล็กๆ น้อยๆ เป็นการนำไปสู่การทำงานที่ยากขึ้นเป็นลำดับ ซึ่งประกอบด้วย งานบ้าน งานเกษตร งานประดิษฐ์และงานช่าง

ประสบการณ์กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ หมายถึง ความรู้ ความสามารถที่ได้จากการเรียนการสอนเนื้อหาในแผนการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ส่วนที่เป็นงานบังคับซึ่งนักเรียนทุกโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา เรียนเหมือนกันทั้งหมด

การนำประสบการณ์จากการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพไปใช้ในชีวิตประจำวัน หมายถึง การนำความรู้ ความสามารถที่ได้จากการเรียนการสอนกลุ่มการทำงาน และพื้นฐานอาชีพ ไปใช้ในการปฏิบัติจริงเพื่อความอยู่ดีกินดีของตนเองและสังคม

ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา หมายถึง นักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ปีการศึกษา 2526 และ 2527 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ที่ไม่ได้ศึกษาต่อในสถานที่ใดๆ และทำงานในหมู่บ้าน ตำบลนั้นๆ ไม่ได้ย้ายถิ่นที่อยู่ และมีตัวท่อนอยู่จริง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาหลักสูตร แผนการสอน เอกสาร วารสาร บทความ และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ
2. สร้างแบบสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาที่ไม่ศึกษาต่อ เกี่ยวกับการนำประสบการณ์จากการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพไปใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) และแบบเลือกตอบ (Check List)
3. นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นไปให้ครูทรงคุณวุฒิ 6 ท่าน ทดลองความตรงของเนื้อหาและการใช้ภาษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่ได้รับคำแนะนำ
4. นำแบบสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาที่ไม่ศึกษาต่อที่แก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาที่ไม่ศึกษาต่อ ที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากร จำนวน 20 คน โดยแบ่งเป็นเพศชายและเพศหญิงอย่างละ 10 คน แล้วนำมาปรับปรุงให้เป็นแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์
5. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ ไปสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาที่ไม่ศึกษาต่อที่เป็นตัวอย่างประชากร คือผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาในจังหวัดนครราชสีมาที่ไม่ศึกษาต่อ จำนวน 240 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายชั้น (Multi - Stage Random Sampling)
6. นำข้อมูลที่ได้นมาหาการอยละ มีชนิดมีเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมทั้งวิเคราะห์ความแตกต่างของการนำประสบการณ์จากการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพไปใช้ในชีวิตประจำวันของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาที่ไม่ศึกษาต่อระหว่างเพศชายกับเพศหญิง โดยการทดสอบค่า z (z -test)
7. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล อภิปรายผล และเสนอแนะ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนในส่วนที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตของนักเรียนเพื่อให้สามารถนำประสบการณ์ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด
2. เป็นแนวทางสำหรับนักการศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปประกอบการพิจารณาเพื่อพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น
3. เป็นแนวทางและข้อมูลให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมการศึกษานอกโรงเรียน กรมสามัญศึกษา เป็นต้น ในการพิจารณาจัดการศึกษาเพิ่มเติมให้กับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา เพื่อให้สามารถนำไปประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี
4. เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาคำนวณวิชาชีพให้กับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาที่ไม่ศึกษาต่อสำหรับผู้ที่อยู่อาศัยอยู่ในเขตชนบทของจังหวัดนครราชสีมา